Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

18. května 2017 *

„Řízení o předběžné otázce — Státní podpory — Pohledávka společnosti, v níž většinu kapitálu drží rumunský stát, vůči společnosti, jejímž jediným akcionářem je tento stát — Dání místo zaplacení (*datio in solutum*) — Pojem ‚státní podpora' — Oznamovací povinnost vůči Evropské komisi"

Ve věci C-150/16,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Curtea de Apel Craiova (odvolací soud v Craiova, Rumunsko) ze dne 3. března 2016, došlým Soudnímu dvoru dne 14. března 2016, v řízení

Fondul Proprietatea SA

proti

Complexul Energetic Oltenia SA,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení J. L. da Cruz Vilaça (zpravodaj), předseda senátu, M. Berger, A. Borg Barthet, E. Levits a F. Biltgen, soudci,

generální advokát: N. Wahl,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za Fondul Proprietatea SA C. Dontuem, D. Petrachem a A. Dăscălescu, avocați,

— za rumunskou vládu R. H. Raduem, jakož i R. Mangu a M. Bejenar jako zmocněnci,

— za Evropskou komisi L. Nicolae a P. Němečkovou, jako zmocněnkyněmi,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: rumunština.

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 107 SFEU a čl. 108 odst. 3 SFEU.

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností Fondul Proprietatea SA (dále jen „Fondul“) a společností Complexul Energetic Oltenia SA (dále jen „CE Oltenia“) ve věci návrhu na zrušení rozhodnutí valné hromady společnosti CE Oltenia o souhlasu s *datio in solutum* v souvislosti s uhrazením pohledávky této společnosti vůči společnosti Electrocentrale Grup SA (dále jen „Electrocentrale“).

Rumunské právo

3 Podle čl. 1469 odst. 2 občanského zákoníku „platba spočívá v předání peněžité částky nebo v poskytnutí jakéhokoliv jiného plnění, které je předmětem závazku“.

4 Článek 1609 uvedeného zákoníku stanoví:

„1) K novaci dochází, pokud dlužník uzavře vůči svému věřiteli nový závazek nahrazující původní závazek, který zaniká.

2) K novaci dochází také tehdy, pokud nový dlužník nahrazuje původního dlužníka, jehož věřitel zprostil závazku, čímž původní závazek zaniká. V tomto případě dochází k novaci bez souhlasu původního dlužníka.

3) K novaci dochází také tehdy, pokud v důsledku nové smlouvy nový věřitel nahrazuje původního věřitele, vůči němuž je dlužník zproštěn závazku; původní závazek zaniká.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

5 Společnost CE Oltenia, na jejímž základním kapitálu má podíl ve výši 77,17 % rumunský stát a ve výši 21,53 % společnost Fondul, byla věřitelem společnosti Electrocentrale, jejímž jediným akcionářem je rumunský stát; předmětný dluh činil 28 709 475,13 rumunských lei (RON) (přibližně 6,4 milionu eur).

6 Dne 27. září 2013 schválila valná hromada společnosti CE Oltenia, že na tuto společnost bude převedeno vlastnictví tepelné elektrárny Chișcani (Rumunsko) patřící společnosti Electrocentrale z titulu *datio in solutum* (dále jen „rozhodnutí dotčené v původním řízení“).

7 Vzhledem k tomu, že tepelná elektrárna Chișcani byla oceněna na 36 810 200 RON (přibližně 8,2 milionu eur), společnost CE Oltenia vyrovnala rozdíl mezi touto částkou a výší dluhu společnosti Electrocentrale tím, že zaplatila této posledně uvedené společnosti částku 8 100 724,87 RON (přibližně 1,8 milionu eur). Kromě toho společnost CE Oltenia převzala 280 zaměstnanců společnosti Electrocentrale pracujících v tepelné elektrárně Chișcani a byly na ni převedeny povolenky na emise skleníkových plynů.

8 Dne 24. prosince 2013 podala společnost Fondul k soudu prvního stupně žalobu na neplatnost rozhodnutí dotčeného v původním řízení. Vzhledem k tomu, že její žaloba na neplatnost byla zamítnuta, obrátila se společnost Fondul na Curtea de Apel Craiova (odvolací soud v Craiova, Rumunsko).

9 Společnost Fondul před tímto soudem tvrdila, že tepelná elektrárna Chişcani není zisková, takže *datio in solutum*, o něž se jedná ve věci v původním řízení, nepřineslo společnosti CE Oltenia žádnou výhodu, a že z něj měla prospěch pouze společnost Electrocentrale, která se tím, že se zbavila zátěže, již tato elektrárna představovala, mohla udržet na trhu dodávek elektrické energie.

10 Za těchto okolností se Curtea de Apel Craiova (odvolací soud v Craiova) rozhodl přerušit řízení a předložit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Představuje rozhodnutí valné hromady akcionářů společnosti CE Oltenia, jež bylo přijato hlasy rumunského státu, zastoupeného prostřednictvím odboru energetiky ministerstva hospodářství v postavení akcionáře, který vlastní 77,17 % základního kapitálu této společnosti, a kterým byl schválen jednak zánik dluhu společnosti Electrocentrale vůči společnosti CE Oltenia ve výši 28 709 457,13 RON prostřednictvím *datio in solutum* [spočívající v převodu vlastnictví] aktiv, která tvoří majetek zapsaný pod číslem 70301 v katastru nemovitostí obce Chişcani v okrese Brăila, a kterým bylo dále rozhodnuto, že společnosti Electrocentrale bude uhrazen rozdíl mezi tržní hodnotou těchto aktiv a hodnotou pohledávky společnosti CE Oltenia, státní podporu ve smyslu článku 107 SFEU, a sice jedná se o opatření, které: i) je financované státem nebo ze státních prostředků, ii) má selektivní povahu a iii) může ovlivnit obchod mezi členskými státy?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku, podléhá tato státní podpora oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 SFEU?“

K předběžným otázkám

K první otázce

11 Podstatou této otázky předkládajícího soudu je, zda za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, může rozhodnutí společnosti, v níž má většinový obchodní podíl členský stát, kterým se schvaluje, že za účelem uspokojení pohledávky budou místo jejího zaplacení převedena aktiva ve vlastnictví jiné společnosti, jejímž je tento členský stát jediným akcionářem, a že bude vyplacena částka odpovídající rozdílu mezi odhadovanou hodnotou těchto aktiv a výší této pohledávky, představovat státní podporu ve smyslu článku 107 SFEU.

12 Úvodem je třeba uvést, že pravomoc Evropské komise posuzovat slučitelnost určité podpory s vnitřním trhem nebrání tomu, aby se vnitrostátní soud v rámci řízení o předběžné otázce dotázal Soudního dvora na výklad pojmu „podpora“. Soudní dvůr tedy může předkládajícímu soudu poskytnout zejména poznatky k výkladu unijního práva, které předkládajícímu soudu umožní určit, zda lze určité vnitrostátní opatření považovat za „státní podporu“ ve smyslu tohoto práva (rozsudek ze dne 19. března 2015, OTP Bank, C-672/13, EU:C:2015:185, bod 30 a citovaná judikatura).

13 Podle ustálené judikatury Soudního dvora se pro kvalifikaci vnitrostátního opatření jako „státní podpory“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU vyžaduje, aby byly splněny všechny následující podmínky. Zaprvé se musí jednat o státní zásah nebo zásah ze státních prostředků. Tento zásah musí být zadruhé způsobilý ovlivnit obchod mezi členskými státy. Zatřetí musí selektivně zvýhodňovat příslušného příjemce. Začtvrté musí nebo může narušovat hospodářskou soutěž (viz zejména rozsudky ze dne 19. prosince 2013, Association Vent De Colère! a další, C-262/12, EU:C:2013:851, bod 15; ze dne 22. října 2015, EasyPay a Finance Engineering, C-185/14, EU:C:2015:716, bod 35, jakož i ze dne 21. prosince 2016, Komise v. World Duty Free Group SA a další, C-20/15 P a C-21/15 P, EU:C:2016:981, bod 53).

K podmínce financování opatření státem nebo ze státních prostředků

14 Úvodem je třeba upřesnit, že k tomu, aby mohla být zvýhodnění kvalifikována jako podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, musí být jednak poskytnuta přímo nebo nepřímo za použití státních prostředků, a jednak musí být přičitatelná státu (rozsudky ze dne 16. května 2002, Francie v. Komise, C-482/99, EU:C:2002:294, bod 24 a citovaná judikatura, jakož i ze dne 19. prosince 2013, Association Vent De Colère! a další, C-262/12, EU:C:2013:851, bod 16).

15 Pokud jde zaprvé o podmínku, aby zvýhodnění bylo poskytnuto přímo nebo nepřímo za použití státních prostředků, z ustálené judikatury vyplývá, že pojem „podpora“ je obecnější než pojem „dotace“, protože zahrnuje nejen taková pozitivní plnění, jako jsou samotné dotace, ale také zásahy státu různými způsoby snižující náklady, které obvykle zatěžují rozpočet podniku a mají tutéž povahu a tytéž účinky jako dotace, aniž jimi v přesném slova smyslu jsou (viz zejména rozsudky ze dne 10. ledna 2006, Cassa di Risparmio di Firenze a další, C-222/04, EU:C:2006:8, bod 131, jakož i ze dne 19. března 2015, OTP Bank, C-672/13, EU:C:2015:185, bod 40).

16 V této souvislosti již Soudní dvůr rozhodl, že čl. 107 odst. 1 SFEU zahrnuje veškeré finanční prostředky, které mohou veřejné orgány skutečně použít k podpoře podniků, aniž by bylo rozhodné, zda tyto prostředky trvale patří k majetku státu, či nikoli. V důsledku toho platí, že i když částky odpovídající dotčenému opatření nejsou trvale ve vlastnictví státní pokladny, skutečnost, že zůstávají neustále pod veřejnou kontrolou, a tudíž jsou k dispozici příslušným vnitrostátním orgánům, je postačující k tomu, aby byly kvalifikovány jako státní prostředky (rozsudek ze dne 19. prosince 2013, Association Vent De Colère! a další, C-262/12, EU:C:2013:851, bod 21 a citovaná judikatura).

17 Pokud jde zejména o veřejné podniky, jako je CE Oltenia, Soudní dvůr rovněž rozhodl, že stát může prostřednictvím svého dominantního vlivu na tyto podniky rozhodovat o použití jejich prostředků k případnému financování zvláštních výhod ve prospěch jiných podniků (rozsudek ze dne 16. května 2002, Francie v. Komise, C-482/99, EU:C:2002:294, bod 38).

18 Pokud jde zadruhé o podmínku, aby opatření podpory, které bylo přijato veřejným podnikem, bylo přičitatelné státu, z ustálené judikatury vyplývá, že může být vyvozena ze souhrnu indicií vyplývajících z okolností projednávaného případu a kontextu, ve kterém bylo toto opatření přijato (rozsudek ze dne 16. května 2002, Francie v. Komise, C-482/99, EU:C:2002:294, bod 55).

19 V této souvislosti vzal Soudní dvůr v úvahu zejména skutečnost, že dotčená entita nemohla přijmout napadené rozhodnutí, aniž zohlednila požadavky orgánů veřejné moci, nebo že kromě základních prvků, které spojují veřejné podniky se státem, musely tyto podniky, jejichž prostřednictvím došlo k poskytnutí podpor, zohlednit směrnice vydané orgány státu. Pro vyvození závěru, že je opatření podpory přijaté veřejným podnikem přičitatelné státu, by mohly být kromě toho relevantní případně další indicie, jako jsou zejména:

— začlenění podniku do struktur veřejné správy,

— povaha jeho činností a jejich výkon na trhu v rámci běžných podmínek hospodářské soutěže se soukromými subjekty,

— právní postavení podniku, který spadá pod veřejné právo nebo obecné právo obchodních společností,

— intenzita dohledu vykonávaného veřejnými orgány nad vedením podniku,

— nebo jakákoli jiná indicie, která by v konkrétním případě svědčila o tom, že se veřejné orgány podílely na přijetí opatření, nebo o nepravděpodobnosti toho, že se na jeho přijetí nepodílely, s ohledem rovněž na rozsah tohoto opatření, jeho obsah nebo podmínky, které obsahuje (rozsudek ze dne 16. května 2002, Francie v. Komise, C-482/99, EU:C:2002:294, body 55 a 56).

20 Pouhou skutečnost, že byl veřejný podnik založen ve formě obecné kapitálové společnosti, nelze s ohledem na samostatnost, kterou mu tato právní forma může poskytovat, považovat za dostatečnou pro vyloučení, že je opatření podpory přijaté takovou společností přičitatelné státu. Existence kontroly a skutečné možnosti výkonu dominantního vlivu, které s sebou v praxi tato kontrola nese, totiž brání tomu, aby byla předem vyloučena jakákoliv přičitatelnost opatření přijatého takovou společností státu, a v důsledku toho bylo vyloučeno riziko, že dojde k obcházení pravidel Smlouvy týkajících se státních podpor, přestože právní forma veřejného podniku je sama o sobě významná jakožto jedna z indicií umožňujících prokázat v konkrétním případě účast či neúčast státu (rozsudek ze dne 16. května 2002, Francie v. Komise, C-482/99, EU:C:2002:294, bod 57).

21 Přísluší předkládajícímu soudu, aby ověřil, zda rozhodnutí dotčené v původním řízení zaprvé představuje výhodu poskytnutou přímo nebo nepřímo ze státních prostředků a zadruhé je s ohledem na indicie uvedené v bodech 19 a 20 tohoto rozsudku přičitatelné dotyčnému členskému státu.

K podmínce existence selektivní výhody

22 Jedním ze základních znaků státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU je existence selektivní výhody poskytnuté podniku.

23 Společnost Fondul má za to, že *datio in solutum*, o něž se jedná ve věci v původním řízení, představuje státní podporu poskytnutou společnosti Electrocentrale, protože tepelná elektrárna Chișcani, jejíž vlastnictví bylo převedeno na společnost CE Oltenia, není zisková. Rumunský stát proto nejednal v obecném zájmu ani v zájmu společnosti CE Oltenia, ale pouze za účelem poskytnout společnosti Electrocentrale majetkovou výhodu, aby posledně uvedená zůstala na trhu elektrické energie.

24 V této souvislosti je třeba uvést, že *datio in solutum* schválené společností, jejímž většinovým akcionářem je stát, nepředstavuje nutně státní podporu.

25 Podle ustálené judikatury totiž podmínky, které musí opatření splňovat, aby se na ně vztahoval pojem „podpora“ ve smyslu článku 107 SFEU, nejsou naplněny v případě, kdy by podnik-příjemce mohl za obvyklých podmínek na trhu získat tutéž výhodu, jakou získal ze státních prostředků. Pro účely tohoto posouzení se v případech, kdy veřejnoprávní věřitel poskytne platební úlevy z částky, kterou mu dluží podnik, v zásadě uplatňuje kritérium soukromého věřitele (viz zejména rozsudky ze dne 24. ledna 2013, Frucona Košice v. Komise, C-73/11 P, EU:C:2013:32, body 70 a 71, jakož i ze dne 21. března 2013, Komise v. Buczek Automotive, C-405/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:186, body 31 a 32).

26 Takové platební úlevy představují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, pokud by podnik, který je jejím příjemcem, vzhledem k významu hospodářské výhody, která tím byla poskytnuta, zjevně nezískal srovnatelné úlevy od soukromého věřitele nacházejícího se v situaci, která se co možná nejvíce podobá situaci veřejnoprávního věřitele usilujícího o to, aby mu byly zaplaceny částky, které mu dluží dlužník ve finančních obtížích (rozsudek ze dne 24. ledna 2013, Frucona Košice v. Komise, C-73/11 P, EU:C:2013:32, bod 72).

27 Předkládajícímu soudu přísluší provést celkové posouzení a zohlednit veškeré relevantní skutečnosti věci v původním řízení, a to zejména hodnotu aktiv, která byla předmětem *datio in solutum*, a výši zůstatku, který byl zaplacen společností CE Oltenia, za účelem určení, zda společnost Electrocentrale nezískala úlevy srovnatelné s úlevami od soukromého věřitele (obdobně viz rozsudek ze dne 24. ledna 2013, Frucona Košice v. Komise, C-73/11 P, EU:C:2013:32, bod 73).

K podmínkám ovlivnění obchodu mezi členskými státy a narušení hospodářské soutěže

28 Článek 107 odst. 1 SFEU zakazuje podpory, které ovlivňují obchod mezi členskými státy a narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž.

29 Za účelem kvalifikace vnitrostátního opatření jako státní podpory není třeba zjišťovat skutečný dopad podpory na obchod mezi členskými státy a skutečné narušení hospodářské soutěže, ale pouze přezkoumat, zda podpora může tento obchod ovlivnit a narušit hospodářskou soutěž (rozsudky ze dne 30. dubna 2009, Komise v. Itálie v Wam, C-494/06 P, EU:C:2009:272, bod 50, jakož i ze dne 26. října 2016, Orange v. Komise, C-211/15 P, EU:C:2016:798, bod 64).

30 Ovlivnění obchodu mezi členskými státy nicméně nemůže být čistě hypotetické či předpokládané. Je tedy nutno určit důvod, proč zamýšlené opatření narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž a může svými předvídatelnými důsledky ovlivnit obchod mezi členskými státy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. dubna 2009, Komise v. Itálie a Wam, C-494/06 P, EU:C:2009:272, bod 64).

31 Konkrétně, pokud podpora poskytnutá členským státem posiluje postavení podniku vzhledem k jiným konkurenčním podnikům v obchodě uvnitř Společenství, musí být tento obchod považován za ovlivněný podporou (rozsudek ze dne 10. ledna 2006, Cassa di Risparmio di Firenze a další, C-222/04, EU:C:2006:8, bod 141).

32 V tomto ohledu není nezbytné, aby se podniky-příjemci samy o sobě podílely na obchodu uvnitř Společenství. Pokud totiž členský stát podnikům poskytne podporu, může zůstat vnitrostátní činnost zachována nebo může vzrůst s tím důsledkem, že se sníží vyhlídky podniků usazených v jiných členských státech na proniknutí na trh tohoto členského státu (rozsudek ze dne 14. ledna 2015, Eventech, C-518/13, EU:C:2015:9, bod 67).

33 Ohledně podmínky narušení hospodářské soutěže je třeba připomenout, že podpory, které směřují k osvobození podniku od nákladů, které by obvykle musel vynaložit v rámci svého běžného hospodaření nebo běžných činností, v zásadě narušují podmínky hospodářské soutěže (rozsudek ze dne 30. dubna 2009, Komise v. Itálie a Wam, C-494/06 P, EU:C:2009:272, bod 54).

34 Kromě toho může okolnost, že určité hospodářské odvětví, jako je energetika, bylo předmětem liberalizace na úrovni Unie, charakterizovat skutečný nebo možný dopad podpor na hospodářskou soutěž, jakož i jejich účinek na obchod mezi členskými státy (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. ledna 2006, Cassa di Risparmio di Firenze a další, C-222/04, EU:C:2006:8, bod 142, jakož i ze dne 5. března 2015, Banco Privado Português a Massa Insolvente do Banco Privado Português, C-667/13, EU:C:2015:151, bod 51).

35 Jak přitom uvedla Komise ve svém písemném vyjádření, vzhledem k tomu, že elektrická energie je předmětem přeshraničního obchodu, je poskytnutí podpory rozhodnutím dotčeným v původním řízení způsobilé ovlivnit obchod. Takováto podpora by rovněž mohla narušit hospodářskou soutěž na trhu elektrické energie.

36 Ve sporu v původním řízení přísluší předkládajícímu soudu, aby ve světle výše uvedených výkladových prvků určil, zda jsou obě zkoumané podmínky splněny.

37 Vzhledem k výše uvedeným úvahám je třeba na první položenou otázku odpovědět, že za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, může rozhodnutí společnosti, v níž má většinový obchodní podíl členský stát, kterým se schvaluje, že za účelem uspokojení pohledávky budou místo jejího zaplacení převedena aktiva ve vlastnictví jiné společnosti, jejímž je tento členský stát jediným akcionářem, a že bude vyplacena částka odpovídající rozdílu mezi odhadovanou hodnotou těchto aktiv a výší této pohledávky, představovat státní podporu ve smyslu článku 107 SFEU, pokud

— toto rozhodnutí představuje výhodu poskytnutou přímo nebo nepřímo ze státních prostředků a je přičitatelné státu,

— podnik-příjemce nezíská srovnatelné úlevy od soukromého věřitele a

— uvedené rozhodnutí je způsobilé ovlivnit obchod mezi členskými státy a narušit hospodářskou soutěž.

Vnitrostátním soudům přísluší, aby ověřily, zda jsou tyto podmínky splněny.

K druhé otázce

38 V případě kladné odpovědi na první otázku se předkládající soud svou druhou otázkou táže, zda se na státní podporu dotčenou v původním řízení vztahuje oznamovací povinnost podle čl. 108 odst. 3 SFEU.

39 Článek 108 odst. 3 SFEU zavádí preventivní kontrolu záměrů nových podpor. Cílem takto vytvořené prevence je, aby byly poskytovány pouze slučitelné podpory. Pro uskutečnění tohoto cíle se provedení záměru podpory odkládá do doby, než jsou konečným rozhodnutím Komise odstraněny pochybnosti o jeho slučitelnosti (rozsudek ze dne 21. listopadu 2013, Deutsche Lufthansa, C-284/12, EU:C:2013:755, body 25 a 26).

40 Provádění systému kontroly státních podpor přísluší Komisi a vnitrostátním soudům, jež plní odlišné úlohy, které se vzájemně doplňují (rozsudek ze dne 13. února 2014, Mediaset, C-69/13, EU:C:2014:71, bod 19).

41 Posouzení slučitelnosti opatření podpory s vnitřním trhem spadá do výlučné pravomoci Komise, jejíž jednání podléhá přezkumu unijních soudů, kdežto o ochranu práv jednotlivců před případným porušením zákazu uvedeného v čl. 108 odst. 3 SFEU státními orgány dbají až do vydání konečného rozhodnutí Komise vnitrostátní soudy (rozsudek ze dne 21. listopadu 2013, Deutsche Lufthansa, C-284/12, EU:C:2013:755, bod 28).

42 Z toho vyplývá, že v případě, že by rozhodnutí dotčené v původním řízení představovalo státní podporu poskytnutou společnosti Electrocentrale, byly by vnitrostátní orgány podle čl. 108 odst. 3 SFEU povinny tuto podporu oznámit Komisi před jejím provedením.

43 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na druhou položenou otázku odpovědět, že pokud vnitrostátní soud kvalifikuje jako státní podporu rozhodnutí společnosti, v níž má většinový obchodní podíl členský stát, kterým se schvaluje, že za účelem uspokojení pohledávky budou místo jejího zaplacení převedena aktiva ve vlastnictví jiné společnosti, jejímž je tento členský stát jediným akcionářem, a že bude vyplacena částka odpovídající rozdílu mezi odhadovanou hodnotou těchto aktiv a výší této pohledávky, jsou orgány uvedeného členského státu podle čl. 108 odst. 3 SFEU povinny oznámit tuto podporu Komisi před jejím provedením.

K nákladům řízení

44 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

1) **Za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, může rozhodnutí společnosti, v níž má většinový obchodní podíl členský stát, kterým se schvaluje, že za účelem uspokojení pohledávky budou místo jejího zaplacení převedena aktiva ve vlastnictví jiné společnosti, jejímž je tento členský stát jediným akcionářem, a že bude vyplacena částka odpovídající rozdílu mezi odhadovanou hodnotou těchto aktiv a výší této pohledávky, představovat státní podporu ve smyslu článku 107 SFEU, pokud**

   — **toto rozhodnutí představuje výhodu poskytnutou přímo nebo nepřímo ze státních prostředků a je přičitatelné státu,**

   — **podnik-příjemce nezíská srovnatelné úlevy od soukromého věřitele a**

   — **uvedené rozhodnutí je způsobilé ovlivnit obchod mezi členskými státy a narušit hospodářskou soutěž.**

   Vnitrostátním soudům přísluší, aby ověřily, zda jsou tyto podmínky splněny.

2) **Pokud vnitrostátní soud kvalifikuje jako státní podporu rozhodnutí společnosti, v níž má většinový obchodní podíl členský stát, kterým se schvaluje, že za účelem uspokojení pohledávky budou místo jejího zaplacení převedena aktiva ve vlastnictví jiné společnosti, jejímž je tento členský stát jediným akcionářem, a že bude vyplacena částka odpovídající rozdílu mezi odhadovanou hodnotou těchto aktiv a výší této pohledávky, jsou orgány uvedeného členského státu podle čl. 108 odst. 3 SFEU povinny oznámit tuto podporu Komisi před jejím provedením.**

Podpisy.